

[Ib Jakobsen]

Men når det nu ligger, som det ligger, og med udgangspunkt i den situation, vi står i, som det vist hedder i parlamentarikersproget, skal jeg til sidst blot sige, at vi har besluttet i Fælles Kurs, at vi vil stemme for den dagsorden, som er fremsat af SF, alene af den årsag, som jeg har fået præciseret, at ved at staten indtræder som partner i DUC får man mulighed for at få kendskab til de ting, der foregår ved forhandlingerne, det kendskab, som vi ikke har i øjeblikket, hvilket man kun kan beklage.

Jeg er naturligvis af den stik modsatte opfattelse af hr. Niels Anker Kofoed fra Venstre, som har givet udtryk for, at det ikke var en sag, som Folketinget burde blande sig i. Det er fantastisk, at man rejser en sag her i Folketinget, som har helt afgørende principiel samfundsmæssig betydning, og så fra et medlem af dette Ting skal høre, at det er forhold, man fra Folketinget ikke skal blande sig i.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Først må jeg gøre opmærksom på i relation til hr. Riishøjs bemærkninger og SF's dagsordensforslag vedrørende DUC og Texaco, at Texaco's andel i DUC ikke er udbudt til salg. Spørgsmålet, der rejses i dag, forstår jeg har baggrund i spekulationer om, hvorvidt Texaco vil realisere Texaco Danmarks andel i DUC. Der foreligger imidlertid ingen salgssituation. Efter min mening er det i øvrigt ikke forretningsmæssigt særlig fornuftigt via et dagsordensforslag at forpligte staten til at gå ind i en købsituation; det vil næppe gøre en eventuel salgspris lavere, hvis staten som køber bringes til at afgive et tilbud, før der foreligger en sådan.

Endelig må jeg gøre opmærksom på, at en overtagelse af Texaco's andel i DUC efter gængs praksis i oliekonsortier vil kræve samtykke fra konsortiets øvrige deltagere. Men jeg mener, at der her er tale om en holdning, som absolut ikke er i overensstemmelse med regeringens holdning. Der er tale om en betydelig investering i et meget risikofyldt område, en investering, som der absolut ikke er dækning for i vores økonomiske situation, og som jeg heller ikke finder hensigtsmæssig ud fra mange andre hensyn.

Med hensyn til selve gaskøbsforhandlingerne beklager jeg meget, at de tilbud, som jeg kom med om en nærmere redegørelse om oliesitu-

ationen i forbindelse med en hel dags seminar, ikke blev realiseret, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige, at der i forbindelse med gaskøbsforhandlingerne i hvert fald er to hovedspørgsmål, som trænger sig på.

Det første drejer sig om vores forsyningssikkerhed. Regeringen lægger vægt på, at der ved forhandlingerne skabes sikkerhed for at kunne dække det fremtidige løbende behov for forsyning af naturgas. Det gælder både sikkerhed mod svigt i de daglige forsyninger og sikkerhed for, at der er naturgas nok til rådighed, således at naturgaskunderne kan regne med en fortsat forsyning.

De forventede danske naturgasreserver, der i dag er erklæret kommercielle, er mere end dobbelt så store som de mængder, den eksisterende naturgaskontrakt mellem DONG og DUC i dag omfatter. Herudover skal mulighederne for at gøre nye danske naturgasfund – samt en mulig adgang til de store norske naturgasreserver – tages med i betragtning. På den baggrund mener jeg, at der er grund til at være optimistisk i vurderingen af vores langsigtede forsyningsmuligheder.

Det andet hovedspørgsmål er opnåelse af tilfredsstillende pris- og leveringsvilkår for de kommende års forsyninger af naturgas. Se, her vil jeg gerne endnu en gang understrege, hvad jeg gjorde også i mit første indlæg, at det er ganske normalt i en lang, lang række lande over hele verden, at sådanne prisforhandlinger føres i en kommerciel regi og altså ikke er genstand for en mere politisk stillingtagen på det tidspunkt, hvor forhandlingerne foregår. Regeringen forventer – også på baggrund af udviklingen i det europæiske prisniveau – at forhandlingerne fører til en forbedring af vores samlede gaskøbspris, og at der også i øvrigt sikres en løsning, som er tilfredsstillende for samfundet som helhed. Jeg mener, at det bedste forhandlingsresultat opnås ved, at forhandlingerne gennemføres i en kommerciel regi mellem de implicerede selskaber, og at der føres forhandlinger med potentielle leverandører.

Hvorvidt forhandlingerne resulterer i, at DANGAS får mere end én leverandør fremover, er bl.a. afhængigt af de pris- og leveringsvilkår, som Statoil og DUC kan tilbyde.

Det er endnu alt for tidligt at udtale sig om, hvad udfaldet af forhandlingerne bliver. Forhandlingerne med DUC har hidtil koncentreret